

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016 declarat de către inculpatul

Cudrițchi Alexandru Petru, născut la 23 octombrie 1974, domiciliat mun. Chișinău str. Nicolae Milescu Spătaru 15, ap.36.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 02.10.2015-23.12.2015
2. instanța de apel: 31.05.2016-22.06.2016
3. instanța de recurs: 23.08.2016-09.11.2016

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2015, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Cudrițchi Alexandru Petru, a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la 1 an 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Conform art. 90 Cod penal, i-a fost suspendat condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 1 an, dacă în termenul de probă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară, și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea acordată.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Cudrițchi A., la 21.06.2015, în jurul orei 20.30, conducea automobilul de model „Dacia Logan”, cu n/î CRN 298, pe str. Alba Iulia 75, mun. Chișinău din direcția str. Liviu Deleanu. În timpul conducerii, în apropierea blocului cu nr. 75, conducătorul auto deplasându-se pe banda a II-a de circulație, a manifestat imprudență la trafic, încălcând prevederile pct. 45 al Regulamentului Circulației Rutieră (RCR) care prevede că: „1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră...”, pct. 39 (1): „prealabil începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări

a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic”, având intenția de a vira la stânga, fără a se asigura, a efectuat manevra de reîncolonare de pe banda a II-a spre banda a III, schimbându-și direcția de mers și drept urmare a tamponat motocicletă de model „BMW R850R” cu n/î CPR 777 condusă de Beresnev Sergey, care se deplasa pe banda a III-a. În urma accidentului de circulație, ambele unități de transport au fost tehnic deteriorate, iar șoferul Beresnev Sergey, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1788/D din 20.08.2015, s-a ales cu leziuni corporale medii.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Cudrițchi A. a fost calificată *de drept* în baza art. 264 alin. (1) Cod penal și anume – *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Balan V., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an. Conform art. 90 Cod penal, a-i suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- pedeapsa aplicată inculpatului fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, este una prea blândă;

- instanța nu a luat în considerație că inculpatul anterior a fost tras la răspundere penală și condamnat pentru infracțiune în domeniul transportului, astfel prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10 octombrie 2005, a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, conform art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendat condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 2 ani;

- instanța de judecată anterior, i-a oferit inculpatului șansa de a se corecta, însă acesta nu și-a făcut concluziile necesare și a comis o nouă infracțiune.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, a fost admis apelul declarat, fiind casată sentința în partea stabilirii pedepsei complementare, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, lui Cudrițchi A. i-a fost aplicată și pedeapsa complementară privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării

lor, care în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) din Codul penal.

Instanța de apel a constatat, că prima instanță la stabilirea categoriei pedepsei, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 75 Cod penal, nu a ținut cont de limitele de pedeapsa prevăzute de lege, gradul de pericol social al faptei săvârșite, poziția procesuală a inculpatului în cadrul procesului penal, dar și personalitatea acestuia.

De asemenea, instanța de apel a reținut că incorect prima instanță a stabilit ca circumstanță atenuantă recunoașterea vinei de către inculpat, deoarece recunoașterea vinei atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală și nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că, aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

În opinia instanței de apel, pedeapsa sub formă de suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, fără privarea de dreptul special este inefficientă, inechitabilă și neproportională infracțiunii comise, luând în considerație personalitatea inculpatului, faptul că prin acțiunile ultimului au fost prejudiciate interesele și drepturile altei persoane, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei stabilite asupra comportamentului inculpatului, de gravitatea faptei comise, de consecințele survenite în urma încălcării regulilor de securitate a circulației rutiere de către inculpat - cauzarea vătămării medii a sănătății unei persoane, precum și de faptul că, inculpatul l-a tamponat pe Beresnev S. care se deplasa regulamentar pe banda a III-a de circulație, prin ce, a ignorat exigențele Regulamentului Circulației Rutiere, nu a manifestat prudență la traficul rutier și nu s-a asigurat înainte de a efectua manevra de virare la stânga.

Totodată, instanța de apel a indicat, că pedeapsa penală stabilită lui Cudrițchi A. nu-și va atinge scopul și anume, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane odată ce, reieșind din caracterul și metoda prin care a fost săvârșită infracțiunea, precum și comportamentul inculpatului, cert se atestă faptul, că corectarea, reeducarea și prevenirea de noi infracțiuni din partea inculpatului este posibilă prin stabilirea pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, ce ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul în traficul rutier și securitatea participanților la traficul rutier.

Reieșind din cele expuse, instanța de apel a considerat justificată solicitarea acuzatorului de stat, privind aplicarea în privința inculpatului condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, pedeapsa complementară cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului invocă:

- pedeapsa nu a fost individualizată corect și decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- recunoaște vina în producerea accidentului rutier, iar pedeapsa aplicată este prea aspră;

- partea vătămată nu are careva pretenții de ordin material sau moral;

- privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport îl privează de unica sursă de existență, fiind angajat în calitate de șofer la SRL „Bertam Grup”, nu are alte surse de existență, de asemenea nu a avut alte condamnări.

În drept, inculpatul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând de a respinge prezentul recurs ca inadmisibil, deoarece din textul acestuia se constată că nu cuprinde o careva motivare sau argumentare din punct de vedere al temeiurilor invocate. Reieșind din circumstanțele cauzei s-a constatat, că încadrarea acțiunilor inculpatului în baza articolului imputat este una corectă, iar aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este pe măsura materialului probant administrat, considerând că această pedeapsă va atinge pe deplin scopurile pedepsei penale. Nu au fost stabilite careva circumstanțe ce ar favoriza excluderea pedepsei complementare, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Recurentul invocă drept temeiuri pentru recurs pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Din textul recursului, Colegiul atestă că, autorul nu contestă starea de fapt stabilită de către instanța de apel și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte, însă recurentul critică hotărârea instanței de apel pentru neindicarea motivelor precum și dezacordul cu aplicarea pedepsei complementare.

Instanța de recurs consideră, că temeiurile de casare invocate, nu sunt incidente în cauza dată, iar instanța de apel și-a motivat decizia sa, în conformitate cu

prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la admiterea apelului declarat de procuror.

Prin urmare, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înlătureze nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Astfel, instanța de recurs constată, că infracțiunea săvârșită de către inculpat, este prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal și se pedepsește cu amendă în mărime de până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 2 ani, deci conform art. 16 alin. (3) Cod penal se consideră ca infracțiune mai puțin gravă.

În viziunea Colegiului, instanța de apel corect a conchis, reieșind din circumstanțele și materialele cauzei, că prima instanță nu a ținut cont pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei, prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului, de influența pedepsei asupra corijării și reeducării acestuia, numindu-i greșit pedeapsă, sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport. Totodată, Colegiul penal, consideră justificată concluzia instanței de apel, reieșind din gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de personalitatea acestuia care s-a căit sincer pentru fapta comisă, anterior a fost condamnat, antecedentul penal fiind stins, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, de a aplica în privința inculpatului pedeapsă cu închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

La fel, întemeiat a fost aplicată de către instanța de apel, pedeapsa complementară, fiindcă în cauza dată nu au fost stabilite circumstanțe ce ar justifica neaplicarea acesteia, iar motivul indicat de recurent, precum că privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport îl privează de unica sursă de existență, nu este suficient pentru ca inculpatului să nu-i fie aplicată pedeapsa complementară, întrucât din materialele cauzei se confirmă, că acesta anterior a mai săvârșit o infracțiune în domeniul transportului, prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal, fiind condamnat la 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, iar conform art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 2 ani (f.d. 40-45). Reieșind din cele expuse, se atestă, că inculpatul participând în trafic manifestă imprudență față de regulile de securitate a circulației, astfel aplicarea pedepsei complementare, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, va duce la revizuirea atitudinii acestuia față de abaterile de la prevederile legii.

De asemenea, instanța de apel just a stabilit, că prin acțiunile inculpatului au fost prejudiciate drepturile și interesele altei persoane, iar în urma încălcării regulilor de securitate a circulației rutiere de către inculpat, părții vătămate i-au fost cauzate vătămări medii a sănătății, la fel, inculpatul l-a tamponat pe Beresnev S. care se deplasa regulamentar pe banda a III-a de circulație, prin ce, a ignorat exigențele Regulamentului Circulației Rutiere, nu a manifestat prudență la traficul rutier și nu s-a asigurat înainte de a efectua manevra de virare la stânga.

Astfel, pedeapsa complementară aplicată inculpatului - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane. Ca măsură coercitivă, pedeapsa stabilită inculpatului, are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Ce ține de argumentul recurentului, precum că partea vătămată nu are careva pretenții de ordin material sau moral, Colegiul penal menționează că împrejurările în cauză nu sunt suficiente pentru a răsturna soluția instanței de apel, deoarece nu diminuează cumva responsabilitatea pentru infracțiunea săvârșită. Elocvent în acest sens, este că pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia, a fost individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Astfel, având în vedere, că inculpatul a săvârșit încălcarea regulilor de circulație rutieră, în urma căreia a fost tamponat un pieton, căruia i s-a cauzat vătămări medii a integrității corporale, prin ce a pus în pericol viața acestuia, Colegiul conchide că pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, aplicată de către instanța de apel, este stabilită corespunzător gravității faptei în raport cu pericolul social al acesteia.

Cu referire la un alt motiv de critică din recursul inculpatului, prin care menționează că recunoaște vina în producerea accidentului rutier, instanța de recurs consideră juste concluziile instanței de apel, precum că recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Sumând cele expuse, Colegiul statuează că, pedeapsa individualizată de instanța de apel răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care face referire recurentul și nu sunt temeiuri de casare a soluției adoptate, fiindcă hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată potrivit legii.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, de către inculpatul **Cudrițchi Alexandru Petru**, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 23 noiembrie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie